

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Illvstri Et Inclito Heroi Ac Domino, D. Philippo Heßiæ totius ac finitimarum
aliquot circa Gentium Principi etc. Domino suo perpetua fide colendißimo,
H. Eobanus Hessus. S.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

NVNCPATORIA.

ILLVSTRI

ET INCLITO HEROI AC DOMINO,

no, D. Philippo Hessiæ totius ac finitimarum ali-

quot circa Gentium Principi etc. Domino

suo perpetua fide colendissimo, H.

Eobanus Hessus. S. D.

Qui tibi uindicibus uictori nuper ab armis,
Heroa cecini iusta trophæa tuba:
Idem nunc Elego Davidica carmina plectro,
Principe te tali munera digna fero.
Illa sed exiguum Thuringi flumen Hieræ
Miserat, ad Fulde littora pulcra tui.
Hæc tibi nunc Musis illustri Lanus ab urbe
Mittit, & accipias munera grata rogat.
Sunt tamen hæc illis tanto meliora prophanis,
Quanto sunt omni sacra priora gradu.
Accipe Psalmographi tibi debita carmina uatis,
O Princeps animo diuitijsq; potens.
Nam quia tu nostras potuisti reddere Musas,
Iussisti & patriæ dulcis amore frui.
Quem magis ex merito tali dignentur honore,
Tu nisi, nunc isto tempore, nemo fuit.
Præcipue cum sacra colas nunc ista professus,
Quæ nisi quod uerum est, nil rationis habent.
Dotibus ingenij cum sis inuictus & armis,
Et uera foueas cum pietate fidem:

Aa 4

Præa

EPISTOLA

Præterea studijs & fãutor & autor honestis,
 Te duce quæ patria hæc, cui dominaris, habet.
 Quis te non merito uel iniquus lior amarit?
 Quis non obstupeat laudis honore tuæ?
 Hæc tua te decuit uirtus, hæc gloria uera est,
 Magnanimi specimen Princeps illud erat.
 Eia igitur Regum clarissime sanguis auorum,
 O annis maior magne Philippe tuis.
 Accipe fatidicos, Dauidicacarmina, Psalmos,
 Accipe Iessæ plectra canora lyre.
 Quæ tibi dũ meditor, iam me hoc uidet alter agentẽ
 Dum uarium coeli Phœbus oberrat iter.
 Dixit audaces aliquis fortasse Camœnas,
 Aggressas maius, quam decuisset, opus.
 Nec deerunt quos hæc nouitas inuisa mouebit,
 Hei mihi cur ludus tam uetus hic nouus est?
 Fallor & an dicent, cur uera oracula uatis,
 Tam male contorto carmine falsa facis?
 Dij melius, quis sacrilegam, per talia Musam
 Crimina, ter dignam non putet esse mori?
 Si tamen hæc, ut plena malis sunt omnia, quisquam
 Scripta cauillatus crimen habere putet.
 Sentiet haud quaquam nos hæc pueriliter ausos,
 Nec scriptum hoc pueris ut legeretur opus.
 Sed quia iudicio genus hoc laudetur eorum,
 Qui merito laudem temporis huius habent.
 Nec tamen inuidiæ nunc respondere uolebam,
 Est opus alterius temporis iste labor.

Ad

NUNCUPATORIA.

Ad te iterum redeo Princeps fortissime, cuius
 Auspicio est studijs redditus omnis honor.
 Qui sicuti patriæ renouas uirtutis honorem,
 Armis, consilio, religione, fide.
 Sic etiam studijs illam melioribus ornas,
 Nobilis inuecto nuper honore Scholæ.
 Hic ubi monticolam Lanus tuus alluit urbem,
 Inclyta quæ prisca nomina Martis habet.
 Si tibi nunc nostri possint placuisse labores,
 Et sensus aliqua parte mouere tuos:
 Non mala Hesperidum potius, non aurea malum
 Vellera, quæ locuples Phasidos ora tulit.
 Nam mihi res magno stetit ista labore, nec ullum
 Extitit è nostro carmine maius opus.
 Sunt fateor, meliora meæ scripta edita Muse,
 Et quibus in uersu gratia maior inest:
 Qualia sunt, cantata mihi iuuenilibus annis
 Plurima, & hoc etiam tempore multa super.
 Quæ mihi sunt inuenta meo Marte omnia, uires
 Ingenij nequeunt dissimulare mei.
 Molli cæu digitis fingentibus omnia cedunt,
 Et sequitur doctas æmula cæra manus.
 Sic quibus ipse parens fueris, quæ inueneris ipse,
 Quacumq; ipse uoles finxeris arte licet.
 Præscriptum alterius fuit hac in parte sequendum,
 Et labor ingenij non fuit iste mei.
 Non secus ac si quis magni conetur Homeri,
 Vertere Romano carmina docta stylo:

EPISTOLA

Eximium multa turbet ratione Poetam,
 Præscripta nunquam iussus abire uia,
 Sic mihi Psalmographi conanti reddere sensus,
 Præcipuus uel in hoc & labor omnis erat.
 Ut sensum assequerer, quærenti uerba, figuris
 Nec linguæ ratio, nec phrasis una fuit.
 Adde quod est eadem toties repetisse molestum,
 Qui labor in scripto, dic mihi, maior ubi est?
 Nec mihi me similem uolui per cuncta uideri,
 Hic ego me fieri Prothea posse uelim.
 Huius uel minimum nunquid sum laudis adeptus,
 Vix puto iudicium temporis huius erit.
 Hæ causæ fortasse aliquos offendere possint,
 Qui sunt iudicio candidiore parum.
 Debebunt tamen hoc iudem meminisse, quod huius,
 Si quid inest uitij, ne reus ipse ferar.
 Nec potui, toties luctatus, ut omnia possent
 Mille modis uaria disparitate legi.
 Quare me uenia dignum quoq; lector habebit,
 Si quis in eximio corpore næuus erit.
 Tu nunc Hæsiacæ Princeps fortissime gentis,
 Temporis, & merito fama Philippe tui.
 Assere Psalmographæ tibi dedita carmina Musæ,
 Pectore quam forti teq; tuosq; soles.
 Quod tu si facies, facies te Principe dignum,
 Et, quod perpetuo non moriatur, opus.
 Vnde tuis gestis accedat gloria rebus,
 Cuius te nunquam poenituisse queat.

Non

NVNCVPATORIA.

Non etiam, nisi mens fallit prasaga, pudebit
Dauidem forti sæpe tenere manu,
Ipse quoq; è bellis uictor, Psalteria sæpe
Dicitur inuicta sustinuisse manu,
Quod tantum decuit Regem, tantumq; Prophetam,
Te quoq;, Dux noster, posse decere puta.
Et nostros defende tua uirtute labores,
Qui nunc ex multa sunt ratione tui.
Qui tibi si placeant, ut spes est magna, fatebor
Iam mea, quæ uoluit, littora puppis habet.
Viue diu: sobolemq; tuis felicibus auge
Sortibus, & patriæ splendida facta domus.

DE FRVCTV ET

VTILITATE LECTIIONIS

Psalmorum, Elegia Eobani

Hesi.

Quisquis habes uarijs obnoxia pectora curis,
Acceptoq; aliquam uulnere quæris opem.
Nec potes humana, quæcunq; sit, arte iuuari,
Hæret, & est soli spes tua fixa Deo.
Inspice Psalmographi diuina poemata uatis,
Inuenies quæ te cura leuare queat.
Siue tuis nocuit grassator finibus hostis,
Non alia melius pellitur hostis ope.
Seu res est peculata tuas manus improba furum,
Inde, quod ablatum reddere possit, erit.

Exda.